

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ -
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ενς λαός: διψόντων άνα
δούλη πώς δέ φοβάται την
αλήθεια—ΨΥΧΑΡΗΣ.

Κάθε γλώσσα έχει τους φυ-
σικούς της κανόνες.

ΒΗΛΑΡΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Η'.

ΑΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ 24 ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΡΙΟΥ 1910

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΖΗΝΩΝΑ ΑΡΙΘ. 2

ΑΡΙΘΜΟΣ 376

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ. Νέοι άντρες.
ΙΔΑΣ. Σαμοθράκη (τέλος).
ΡΗΝΑ ΛΕΒΑΝΤΗ. Θλιμένοι άντλαλοι.
ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΠΑΛΙΑΠΗΔΑΣ. Γράμματα από τη
Μάνη (Β').
ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ. Ο Ένας.
ΠΕΤΡΟΣ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗΣ. Σπαρμένες ψυχές (συνέ-
χεια).
ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ. Δυό σκύλοι.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ—Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜ-
ΜΑΤΟΣΗΜΟ.

Ο ΕΝΑΣ

«Πρώτος ο ξένος να μας κυβερνήσει»
ΚΑΙΝΟΣ ΡΩΜΙΟΣ

Κι ο ξένος είναι ο Βενιζέλος. Ο Κρητι-
κός—που μόνο γιατί είναι Κρητικός, σώνει
νάσαι πιδ Έλληνας απ' όλους τους Έλληνες.
Ξένος όμως πάντα για κείνους που απομένουν
ακόμα βουτηγμένοι στην κοματική σαπύλα, για
κείνους που την Ελλάδα την περιορίζουν στα
στενά σύνορα της επαρχίας τους και την Έθνηκή,
Ίδέα την κρατούν πάντα καλοφυλαγμένη στην
τσεπούλα τους.

Ξένος ο Βενιζέλος! Ωστόσο νά, που έπρεπε
νάρθει αυτός ο ξένος να μας ξεγλυτώσει από
ένα, επαναστατικό τάχα, μα πάντα, στην ουσία,
κομματικότατο Υπουργείο και να βάλει τα
πράγματα στη θέση τους και να δώσει κάποια
μορφή δορισμένη και κάποιο φως στην Ίσαμε τώρα
πολύμορφη και χαώδικη επανάσταση.

Ίσαμε τώρα ή πολιτική της Επανάστασης
είτανε κομπογιαννίτικη, κι όχι έπιστημονική,
είτανε τα μπαλώματα κι όχι το γκρέμισμα και
ή δημιουργία, είτανε συμπτωματική, που λέν
κ' οι γιατροί, κι όχι ριζική, πολεμούσε τάποτε-
λέσματα και δεν άγγιζε καθόλου τις αιτίες. Μα
μιά τέτλια πολιτική δεν μπορεί, φυσικά, νάχει
άγαθά αποτελέσματα. Προσωρινά μέσα, προσω-
ρινή γιατρεία. Και το βλέπαμε όλοι, όσοι έ-
χουμε μάτια να δούμε. Και το βλέπαμε όλοι
πώς κείνο που λείπει από την Επανάσταση
είναι ο Πολιτικός Νους που θάν τη διευτύνει,
που θάν τη βάλει σ' ένα δρόμο χαραγμένο, που
να φέρνει επιτέλους κάπου, σ' ένα φως ή σ' ένα
τρισεκόταδο.

Έλεπε το Κεφάλι από την Επανάσταση,
έλεπε ο Ένας. Και ο Ένας σήμερα βρέθηκε.
Μας τόν έστειλε ή Κρήτη, φανερώνοντας έτσι
στην Ελλάδα την ευγνωμοσύνη της για τα όσα

έπαθε για χάρη της. Είναι Κρητικός αυτός ο
Ένας, είναι δηλ. Ίσαμε το μεδούλι Έλληνας.
Μα την ίδια χαρά θα δείχναμε και με τα ίδια
βάγια θάν τονε δεχόμαστε αν είτανε κι Άρμέ-
νης, αν είτανε και Βούργαρς ακόμα. Σώνει που
θάτανε ο Ένας που μας χρειζότανε. Μονάχ'
αυτό θα βλέπαμε στον έρχομό του και στη
δράση του. Για τίλλα άς διαφερνόντουσαν οι
«Κάτιοι Ρωμιοί» που βρίσκουν ξένο και το Βε-
νιζέλο, τόν Κρητικό!!

ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ

ΝΕΟΙ ΑΝΤΡΕΣ

Η Επανάσταση, γράφανε οι φημερίδες, έχει
σκοπό να ανοίξει το δρόμο και στους νέους ανθρώ-
πους. Και σκεδιάζει να βάλει τον Έπαιρη, των
Έσωτερικών και το κινούργι του Έμπορίου και
της Βιομηχανίας, σε δυό άκρες, πιδ ριζοσπά-
στες νέους έπιστήμονες. Το πρώτο στον κ. Π. Α-
ραβαντινό και το δεύτερο στον κ. Α. Παναστα-
σίου.

Είναι καιρός πιά να λείψη από τη Διοικητική
γραφειοκρατία, που ρούφηζε το αίμα της Ελλάδας
τόσα χρόνια, ή έμπειρικότητα και ο γεροντισμός.
Η άνόρθωση θα γίνη μονάχκ με τις νέες ιδέες. Και
τις νέες ιδέες μονάχα νέοι άνθρωποι θα μπορέσουνε
να τις σαρκώσουνε.

Ο κ. Αραβαντινός και ο κ. Παπαναστασίου
δείξανε πως μπορούν να πατήσουν την κάθε είδους
πρόληψη. Σ' εποχή που όλοι καπηλευόντανε τον
ψεύτικο πατριωτισμό, αυτοί μ' έναν εκλεχτό κύκλο
φωτεινών νέων έπιστημόνων, κηρυχτήκανε φανερά
σοσιαλιστάδες και πασκίσανε να πατήσουν την αντί-
ληψη της κοινής γνώμης, που στ' όνομα σοσιαλι-
στής έτρεμε από το φόβο της. Το δρόμο που μόλις
άρχίσανε, έλπίζουμε να τόν ακολουθήσουνε με δύ-
ναμη και με πίστη, μπάζοντας τις ανθρωπιστικές
ιδέες και τη λευτερωτική τους τάση, στις ύπερ-
σίες που άξιζ θά τους δοθούν να διευτύνουν. Και
για τούτο ή επανάσταση άς δεχτή τα συχαρήκια
μας.

*

Ο Παπαναστασίου, ο Αραβαντινός κι ο Πανα-
γιωτόπουλος, τρία γερά άναμορφωτικά στοιχεία στη
νέα Κυβέρνηση, μπορούν να κάμουν θαύματα, α δεν
τους απολείψη ή δύναμη και ή πίστη.

Νά διοργανώση ο πρώτος το Υπουργείο της
Έργασίας, σύμφωνα με τις σοσιαλιστικές αρχές, ν'
άναμορφώση ο δεύτερος το Υπουργείο των Έσωτε-

ρικών σύμφωνα με τις αρχές της Έθικής διοίκησης
και την κατάλυση της γραφειοκρατίας, κι ο τρίτος
να λύση το εκπαιδευτικό μας ζήτημα άναγνωρίζον-
τας τα δίκια της έθνικής μας γλώσσας.

Μα γι' αυτό Ίσαμε θά έπρεπε και οι τρεις να
συνεργαστούνε, γιατί κ' οι τρεις φωτεινά μυαλά
καθώς είναι, δεν πιστεύουμε να μη νομίζουν πως το
Α της άνόρθωσης είναι ή κατάλυση της ψευτιάς,
που άρχίζει από τα παιδιάτικα μυαλά στο σχολείο,
για να ξεπλωθή και να ζωή όλο το Έθνος, και
να το φέρη εκεί που τόφερε Ίσαμε σήμερα.

*

Κι άλλη βαρύτερη ελπίση παίρνουν άπάνου το
οί κ. κ. Αραβαντινός και Παπαναστασίου. Έ-
να δείξουν πως δεν είναι άδικα τα λόγια
εκείνων που φωναζουν πως ο Νέος, ποτέ
ζητήσουμε άληθινό υλικό για την Έθνηκή μας
αναγέννηση. Αν άποτίχουνε, αν άφομοιωθούν με
άτιμο περιβάλλον, α δειλιάσουνε, α βάλουν αυτι
στις κολακείες, πάει πιά, έξοφλούνε κι αυτοί, χαν-
τακώνουν και την πίστη που πρέπει να έχουμε όλοι
μας στα Νιάτα.

Εμείς που πολεμήσαμε πάντα τη γεροντολα-
τρεία που σφίγγει τον τόπο μας σε κάθε κλάδο της
δημόσιας κίνησης, χαιρετίζεμε με χαρά τη σκέψη
της Επανάστασης για να δώση χέρι να πιάνουν
έπό τα μαλλιά τις κάθε είδους σκολαστικότητες
οί «Νέοι άντρες».

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ*

(ΤΟ ΝΗΣΙ)

— Οί άρχαιο πέθαναν. Εγώ δεν καταγίνομαι
με τα πτώματα. Όσο για τους ξένους, δεν είμαι
γώ για να τους έξηγγώ το έθνος μου. Άς το κά-
μουν άλλοι, α θέλουν, ή ή μ'ήν το κάνει κανείς·
το πράμα διαφέρει. Εγώ είμαι για να δουλέψω με
το έθνος μου και μέσα στο έθνος μου. Αν είμαι φι-
λόδοξος, ή δόξα μου θέλω να είναι ένα με τη δόξα
του έθνους μου. Ο,τι βγάλω θα είναι δικό μου και
δικό του. Και οι ξένοι άς μας κρίνουν αδιάφορο με
τί τρόπο. Βέβαια δέ θα βιαστώ εγώ να πάγω να δι-
καλολογηθώ σ' αυτούς, ούτε θα τους έξηγήσω τίποτε
για το έθνος μου.

— Μα με την τυφλωμάρα σου αυτή δυναμώνεις

* Η άρχή στον άριθ. 355.